

نگرانی از کمبود گازوئیل در برزیل

شرکت دولتی پتروبراس به شورای سیاست گذاری انرژی برزیل اعلام نمود که موجودی گازوئیل به کمترین میزان خود در ده سال گذشته رسیده و نیمه دوم سال ۲۰۲۲ میلادی با توجه به آغاز فصل سرما در نیمکره جنوبی و فصل برداشت محصولات کشاورزی در برزیل چالش برانگیز خواهد بود.

نظر به وسعت شبه قاره‌ای جمهوری فدراتیو برزیل و با توجه به اتکاء سیستم حمل و نقل عمومی برزیل بر ترانزیت از طریق جاده‌ها و محورهای مواصلاتی، این کشور ناگزیر به واردات بیش از ۲۶ درصد سوخت مورد نیاز خود (به ویژه برای تأمین سوخت در نواحی دور افتاده نسبت به سواحل و پالایشگاه‌ها) می‌باشد. لازم به ذکر است ۶۵ درصد حمل بار در برزیل از طریق جاده بوده و می‌توان با مقایسه ضمنی با دیگر کشورهای بزرگ نظیر چین (۳۵ درصد حمل و نقل جاده‌ای) و آمریکا (۴۵ درصد حمل و نقل جاده‌ای) به وابستگی دو چندان این کشور به گازوئیل برای مصارف ترانزیتی و همچنین ماشین‌آلات صنعتی و کشاورزی واقف گردید.

متوسط واردات گازوئیل در برزیل در پنج سال گذشته طی آمار اعلام شده از سوی شرکت دولتی پتروبراس حدود ۲۶ درصد از میزان سوخت مصرفی در این کشور بوده‌است و دو شرکت مطرح برزیلی به عنوان تأمین کننده اصلی گازوئیل در برزیل نقش دارند که شامل:

- ۱: پتروبراس (۸۱ درصد بازار گازوئیل برزیل در اختیار این شرکت بوده)
- ۲: شرکت Acelen ۹.۳ درصد بازار گازوئیل برزیل در اختیار آن بوده و در اواخر سال ۲۰۲۱ پالایشگاه Mataripe واقع در باهیا را از پتروبراس خریداری نموده‌اند.

پتروبراس در حال حاضر ۳۵.۴ درصد از واردات گازوئیل برزیل را به عهده داشته و تا پایان سال ۲۰۲۲ تصمیمی برای افزایش واردات این سوخت ندارد و دیگر واردکنندگان نیز به دلیل اینکه پتروبراس قیمت گازوئیل را زیر متوسط قیمت جهانی در بازار عرضه می نماید، قادر به واردات نیستند (به همین خاطر به نظر می رسد با توجه به آغاز فصل برداشت و حمل و نقل محصولات کشاورزی، شروع فصل سرمای بی سابقه در برزیل که مصارف گرمایشی سوخت را افزایش خواهد داد و افزایش چشمگیر صادرات کامادیتی از برزیل، شاهد افزایش چشمگیر نیاز به واردات گازوئیل در این کشور خواهیم بود).

تحریم های نفت و فرآورده های نفتی اعمال شده از سوی اروپا بر علیه روسیه و ایجاد مشکل در عرضه گاز طبیعی مورد نیاز نیروگاه های ترموالکتریک، برخی کشورهای اروپایی را مجبور به استفاده بیشتر از گازوئیل به عنوان جایگزین گاز طبیعی نموده است. لذا کمبود گازوئیل در کوتاه مدت در برزیل از سوی کارشناسان امر بسیار محتمل ارزیابی شده و راه حل آنی آن را در افزایش واردات از صادرکننده اصلی گازوئیل به برزیل یعنی آمریکا و یا واردات از آسیا دانسته اند (البته هزینه حمل و مسافت ۳۰ روزه از آسیا به برزیل این امر را برای واردکنندگان برزیلی دشوار نموده است).

دیگر پیشنهاد جبهه انرژی پارلمان برزیل به پتروبراس و دولت برزیل افزایش درصد بایودیزل مخلوط در گازوئیل از میزان ۱۰ به ۱۲ درصد می باشد که به علت گران بودن قیمت این مخلول صرفه اقتصادی نداشته و در حالی که از مشکل کمبود گازوئیل جلوگیری می نماید، فشار افزایش قیمتی حدود ۲۱ سنتی در هر لیتر را به مصرف کننده تحمیل خواهد نمود. البته دولت برزیل اذعان نموده است که در صورت اخلاص در واردات گازوئیل، این کشور برای ۳۸ روز از ذخیره لازم برخوردار است.

راه حل های زیادی برای حل مشکل کمبود گازوئیل و جلوگیری از افزایش قیمت آن مطرح هستند که به عنوان نمونه می توان به پیشنهاد دولت برزیل برای اصلاح قانون اساسی به منظور کاهش قیمت سوخت با هزینه ای حدود ۵ الی ۱۰ میلیارد دلاری و یا تلاش جبهه انرژی پارلمان برزیل برای افزایش درصد مخلوط سوخت زیستی از ۱۰ درصد به ۱۲ درصد در گازوئیل مصرفی در این کشور می باشد.

گزارش وزارت امور خارجه خرداد ماه ۱۴۰۱

